

fra sit 35.—39. Aar 127,⁴⁴ Kr.

— 40.—44. — 164,⁷⁶ —

— 45.—49. — 209,⁶⁴ —

— 50.—54. — 282,⁶² —

— 55.—59. — 372,⁰⁹ —

og — 60. — 481,⁴⁷ —

2. Gifter han sig først i 40 Aars Alderen med en Kvinde paa 30 Aar, vil han ved Egtteftabets Indgaaelse have at sitre sin Hustru en Overlevelsesrente paa 600 Kr. og derefter ved Dørykningerne paa 3,600, 4,400, 5,200 og 6,000 Kr. Overlevelsesrenter paa henholdsvis 120, 160, 160 og 160 Kr., for hvilke Præmierne ville udgøre henholdsvis:

186,⁶⁰ Kr.

44,⁸⁸ —

72,⁹⁸ —

89,⁴⁷ —

109,⁸⁸ —

og han maa altsaa betale aarlig, saa længe Hustruen lever:

fra sit 40.—44. Aar 186,⁶⁰ Kr.

— 45.—49. — 231,⁴⁸ —

— 50.—54. — 304,⁴⁶ —

— 55.—59. — 393,⁹³ —

og — 60. — 503,³¹ —

3. Gifter han sig først i 50 Aars Alderen med en Kvinde paa 30 Aar, i hvilket Tilfælde han vil have at sitre sin Hustru ved Egtteftabets Indgaaelse en Overlevelsesrente paa 880 Kr. og derefter ved hver af Lønningsoprykningerne en yderligere Overlevelsesrente paa 160 Kr., maa han paa Grund af sin mere fremrykkede Alder og den større Aldersforskel mellem ham og Hustruen, erlægge betydelig større Præmier.

Han maa nemlig betale aarlig:

fra sit 50.—54. Aar 501,⁶⁰ Kr.

— 55.—59. — 616,³⁴ —

— 60. — 760,⁸² —

I de anførte Eksempler er det forudsat, at Officeren først afftediges ved 65 Aars Alder. Gaar man derimod ud fra, at han ikke var avanceret til Oberstløjtnant, men falden for Aldersgrænsen som Kaptajn, alt-

saa i 52 Aars Alderen, vilde han i de anførte 3 Tilfælde have haft at udrede til Enteforsørgelse efter sin Afstedigelse henholdsvis 209,⁶⁴ Kr., 231,⁴⁸ Kr. og 410,⁴⁰ Kr.*) af en Pension paa 2,200—2,400 Kr.

Da denne uforholdsmæssig store Byrde hviler tungt paa de gifte Officerer, hvis Antal udgør c. $\frac{2}{3}$ af det samlede Antal, foreslaas Entepensioneringen ordnet saaledes, at den Byrde, der nu paahviler de militære Embedsmænd, for hvilke der er fastsat Aldersgrænser, tages bort fra disse og overtages af Staten.

Spvad den finansielle Virkning af dette Lovforslag angaar, bemærkes, at de af Statskassen i de sidste 5 Finansaar udbetalte Pensioner til Enteforsørgelse efter militære Embedsmænd, for hvilke der er fastsat Aldersgrænser, have andraget:

i 1893—94 ... 126,159 Kr. 41 Ø.

i 1894—95 ... 122,038 — 82 —

i 1895—96 ... 122,092 — 64 —

i 1896—97 ... 120,326 — 41 —

i 1897—98 ... 125,271 — 77 —

eller i Gennemsnit aarlig c. 123,178 Kr.

I dette Beløb maa dog fradrages nogle særlige Pensioner og Pensionstillæg**), saa at den virkelige Størrelse af Entepensioner kan anslaaes til c. 120,000 Kr. aarlig.

Gaar man ud fra denne gennemsnitlige Pensjonsudgift, der omtrentlig svarer til $\frac{1}{3}$ af den paagældende pensionsberettigende Indtægt, vil den i Forslag bragte Forhøjelse af Pensionen med $\frac{1}{6}$ af en tilsvarende Indtægt andrage for Hæren og Søværnet i alt en aarlig Merudgift af 192,000 Kr.

Men dette Maksimumbeløb vil dog først blive naaet efter c. 22 Aars Forløb.

I Virkeligheden vil Forslaget, hvis det ophøjes til Lov, kun bevirke, at Pensjonsudgiften i hvert Aar, efter at Forandringen er traadt i Kraft, vil stige med et Beløb af c. 8,700 Kr. indtil det Tidspunkt naas, da samtlige aktuelle Pensioner ere fastsatte i Henhold til den i Forslag bragte Ordning.

*) I Henhold til § 10 i Lov af 5te Januar 1851 kan den pensionerede Embedsmand forlange sin Enteforsørgelsespligt bestemt i Forhold til Pensionen, men denne Ret benyttes meget sjældent, og det vilde ogsaa være meget uheldigt, om den nævnte Ret benyttedes i større Omfang, da Benyttelsen heraf gaar haardt ud over Enten.

**) De særlige Pensioner og Pensionstillæg omfatte dels Pensioner for Enteforsørgelse efter Officerer, der have fungeret som Embedsmænd i selve Krigsministeriet, i Bornholms Bævnings og Militær samt i det tidligere fiesvigiske Gendarmeri, dels Pensionstillæg (Opdragelseshjælp for uforørgede Børn til deres faldte 18de Aar), der i Henhold til Pensjonsloven af 24de Februar 1858 § 10, sidste Stykke, ere tilstaaede Enteforsørgelse efter militære Embedsmænd, for hvilke der er fastsat Aldersgrænser.